

VOU

27 februari 2020

Natuurlijk had ik er een voetje voor. Mijn twee oudste broers hadden er voor mij de weg gebaand en op die leeftijd waren ze nog brave kerels, zodat ik met een positieve erfbelasting zat. Nog belangrijker wellicht was het feit dat we maar liefst drie tante nonnekes hadden in de kloosterorde waartoe de kleuterschool behoorde. Maar het allerbelangrijkste was dat ik zelf een blij, fantasierijk kind was (nog steeds trouwens) dat de zusterkes vaak deed kirren van plezier. Wat hen ook van harte gegund was, gezien ze daarmee hun moederhart wat konden zalven.

De meest bekende anekdote was dat ik blijkbaar aan de zuster van de 3de kleuterklas in geuren en kleuren had verteld dat ik een wolf gezien had (ik was niet fantasierijk, ik was gewoon visionair) en dat ik het verhaal helemaal kon volhouden, ook nadat de betrokken zuster een aantal vragen om uitleg (VOU) had gesteld om te zien wanneer ik door de mand zou vallen.

Nog een ander, regelmatig aangehaald voorval, was nadat de kleuterklas was afgelopen en ik in de plaats van netjes te wachten tot ik werd afgehaald, ik in het grote scholencomplex ben beginnen rondzwerfen op zoek naar één van die drie tantekes die daar les gaf. Met de tong in de mond komt men de wereld rond en zo belandde ik als kleuter in een les esthetica van mijn tante bij de oudste meisjes van de school.

Onlangs ben ik ingegaan op de vraag van het klooster om op een zaterdagmiddag bij de koffie aan de zusters de actualiteit rond klimaat en energie te duiden. Tot mijn verbazing waren er, meer dan een halve eeuw na de hierboven beschreven feiten, nog redelijk wat van de zusters over die ik toen het kirren over mijn avonturen heb bezorgd. Uiteraard wist ik van mijn nog twee levende tantekes, maar blijkbaar bleek het toch over een hele taaie generatie te gaan. Mijn aanwezigheid bij de koffie haalde de oude verhalen weer boven. Na de duiding over de klimaat- en energievraagstukken, heb ik hen wat huiswerk meegegeven (misschien onbewust een verlate compensatie voor die schooltijd, hoewel ik er enkel goeie herinneringen aan heb). Het huiswerk bestond uit een reeks vragen, waarop ik binnen afzienbare tijd een antwoord verwacht. Of ze in alle gebouwen en afdelingen een groene stroomcontract hadden. Of ze de nodig aandacht besteden aan energiebesparing in hun patrimonium. Of ze al hadden onderzocht hoeveel ruimte er was voor zonnedaken. Of ze weet hadden dat er met hun geld niet wordt geïnvesteerd in fossiele brandstoffen. En of het klimaat een prioritair thema kon worden in hun scholengemeenschappen.

Er werd even wat minder gekird – het beeld van het fantasierijk jongetje was een moment ver weg – maar ik ben er van overtuigd dat de zusters die vragen om uitleg (VOU) ernstig gaan opnemen.

In de diverse commissies van het Vlaams parlement is het een democratisch principe dat parlementairen aan het beleid regelmatig een aantal VOU stellen. Vaak is dat ook de aanleiding om een duchtig debat aan te gaan en dat is een goede zaak, want dat houdt iedereen scherp.

Nu ik deze maand voor het eerst opa ben geworden, kan ik me inbeelden dat het niet meer heel lang zal duren vooraleer onze kleinzoon de magische term “waarom” zal ontdekken en, gezien hij de voortvarende genoemd wordt, mij met een aantal VOU zal confronteren. Waarom de krokussen een maand voor de krokusvakantie al in bloei staan. Waarom de paaslelies zo genoemd worden, gezien ze in februari al bijna uitgebloeid zijn. Wat mijn generatie er aan gedaan heeft om ervoor te zorgen dat zijn generatie nog in een leefbaar klimaat kan gedijen. En gezien we met de vinger naar het beleid wijzen, waarom we dan voor zulke beleidsmensen gekozen hebben. En indien ik dat zelf niet zou gedaan hebben, waarom ik dan de andere mensen niet overtuigd heb om voor een ander beleid te kiezen. En wellicht volgen er nog veel andere waaroms.

Ik kan me voorstellen dat, als hij zo voortvarend wordt zoals hij genoemd is, ik hem met veel enthousiasme degelijke antwoorden wil geven, maar ook blij zal zijn met af en toe te kunnen kirren met anekdotes over een wolf of zo.

Bart Bode